

1 JULI 1917.

AFLEVERING 3.

NADruk VERBODEN.

Opgericht door E. HEIMANS, J. JASPERS Jr. en JAC. P. THIJSSE.

REDACTIE

J. HEIMANS, AMSTERDAM.

JAC. P. THIJSSE, BLOEMENDAAL.

ADRES DER REDACTIE:

JAC. P. THIJSSE, BLOEMENDAAL.

UITGAVE VAN:

W. VERSLUYS TE AMSTERDAM.

ADMINISTRATIE:

2e OOSTERPARKSTRAAT 223, AMSTERDAM.

Prijs per jaar f 5.75.

„NATUURBESCHERMING?”

EDEREEN kent tegenwoordig helaas het fraaie terrein „De Beer” te Hoek van Holland aan de overzijde van den Nieuwen Waterweg. Dit terrein loopt tegenwoordig groot gevaar, zijn zeldzaamheden te verliezen, en daaraan hebben voor een deel ook de natuurliefhebbers schuld, en niet het minst door het houden van vereenigingsexcursies daarheen.

Zoo zal het eiland bezocht worden op Zondag 10 Juni a. s. door de leden van de Nat. Hist. Ver. Afd. Amsterdam, Afd. Rotterdam en van den „Rotterdamsche Kring”, die met de Afd. Rotterdam zooveel mogelijk wil samenwerken. Zooals op de vergadering van de Afd. Rotterdam op 24 Mei is meegedeeld, gaan uit Amsterdam een 40-tal leden mee; van den R. Kring 26 leden en gaven zich staande de vergadering reeds 20 leden der Afd. Rotterdam op; samen dus 86 personen. Dit aantal kan best tot 100 stijgen. Is dit niet van het goede te veel, ja, veel te veel? Het wordt m.i. hoog tijd, dat dit prachtige terrein ook tegen dergelijke massa-excursies wordt beschermd. En nu mocht wel door een bestuurslid der R'damsche afd. op een vorige vergadering gezegd worden, dat b.v. de schuld van een uitroeiing van de mooie Gele Hoornpapaver (*Glaucium luteum*) ligt bij

enkele Rotterdammers, die de vindplaats herhaaldelijk met hun motorbooten bezochten; en door een ander lid, dat ook een troep grazende paarden in dezen veel op zijn geweten heeft (en helaas niet alleen ten opzichte van de hoornpapaver!), ik voor mij acht het grootste gevaar, dat dit mooie terrein te veel bekend wordt. Het zal mode gaan worden, naar „De Beer“ te gaan. Al zou nu op deze excursie geen enkele plant geplukt worden, noch een enkel dier gevangen (wat ik gaarne wil aannemen)..... wat een of meer weken later gebeurt, dat weet men niet.

Men begrijpe mij goed: ik ben niet tegen dergelijke groote excursies, integendeel, ik acht ze zeer nuttig. Maar wel vraag ik mij af, of het wel noodig is, voor menschen, wier voornaamste genot ligt in het gezamenlijk uitgaan onder deskundige leiding, zulke prachtterreinen tot doel van den tocht te kiezen; en of voor hen een uitstapje naar een mooie bosch- of heidestreek niet even amusant en leerrijk zou zijn.

Rotterdam.

W. H. WACHTER.

De opmerking van den heer Wachter heeft mijn volkomen instemming. Vooropgesteld dat de natuurstudie zooveel mogelijk bevorderd dient te worden en ook dat het aanleggen van verzamelingen de eerste grondslag is voor degelijke studie, moeten wij toch met klem opkomen voor het ongestoord bewaren van die landschappen van den eersten rang, waar de groote bijzonderheden van onze Flora en Fauna tot nu toe een veilig asyl hebben gevonden. De nood der tijden, de onrustige bedrijvigheid, die een kenmerk zal zijn van de naaste toekomst, zullen ons natuurschoon meer dan ooit in gevaar brengen en menige mooie planten- en dierensoort in ons land zal het lot hebben te ondergaan van de Gele Hoornpapaver van „De Beer“.

Ze stonden daar zoo mooi, die planten. Niet een aangewaaid exemplaatje, hier en daar verspreid, maar een mooie formatie, een groep van honderden, groot en klein even boven de aanspoelsellijn aan den voet van het lage duin. - Precies zooals ze ook geschaard staan aan den overkant van de nauwe Noordzee, langs het Engelsche strand.

Ze leverden een van de aardigste voorbeelden ervan, dat de Noordzee tusschen beide landen eer een band dan een scheiding vormt. En nu zijn ze dan uitgeroeid, balddadig en onnoodig. Wie ze, lofwaardig pogen! in zijn tuin wilde kweken, had niet anders behoeven te doen dan een paar rijpe vruchten mee te nemen, want ze willen uit zaad evengoed voort, misschien nog makkelijker dan door verplanten. De plantengroep, in haar belangrijkheid nog slechts een jaar of vijftien in ruimer kring bekend, was blijven bestaan en had ons wie weet nog wat kunnen leeren. Ook in andere opzichten is „De Beer“ merkwaardig. Als broedterrein voor vogels kan het wedijveren met de beste plekken van Texel. De flora van slik en zand, de schelpen van de kust, het worden en vergaan der duinen, alles is er even rijk en volledig te bestudeeren.

Sinds langen tijd heeft de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten